N°. 41. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van *Zondag* den 22sten Mei.

SURINAME.

Algemeene Secretarij.

Den 21sten Mei 1831.

Alzoo M. B. CHOCOLAAD, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot Straatvoogd over de negerin MARIA en hare dochter SANTJE, weleer aangekomen hebbende B. N. CHOCOLAAD.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 18den dezer, het Schip *de Drie Gebroeders*, Kapt. K. H. Rugl, naar Amsterdam; ladiog: 554 vaten Suiker, 13 balen sch - en 12 dito vuile Katoen.

Den 19den, de Nederl. Schoener *Generaal de Veer*, naar St. Thomas.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, 1 *April*. Het manifest, 't welk de brusselsche jacobijnen-club, anders gezegd, de nationale belgische associatie, aan de Belgen heeft uitgevaardigd, begint met een beklag, dat kuiperijen, *binnen- en buiten's lands*, de nationale onafhankelijkheid bedreigen; — dat die onafhankelijkheid in de waagschaal is gesteld door een te langdurig vertrouwen van het bestuur op het woord der Koningen; — dat de volks-vertegenwoordigers het huis van *Nassau* hebben uitgesloten, en dat niet te min de vorderingen van dit geslacht nog begunstigd worden; — dat met een door den vreemdeling opgedrongen of zelfs slechts aangewezen opperhoofd, de onafhankelijkheid eene hersenschim en de omwenteling verloren tijd en verspild bloed zoude wezen, en de Belgen zich uit dien hoofde om den standaard van September behoorden te scharen en zich gereed maken tot den oorlog, en wel alleen tegen Holland, om dat de Koningen van Europa te veel ten hunnent te doen hadden, dan dat zij aan eene tusschenkomst zouden kunnen denken, enz.

De lieden, welke dit stuk hebben geteekend, en welke zich dus hebben voorgedaan als de hoofden der factie, die als nu het belgisch bestuur tot de hevigste revolutionaire maatregelen wil dwingen, zijn *Tielemans*, *Gendebien* (gewezene ministers), *van Meenen* (procureur-generaal), *Bayjet*, *Wallez*, *Faider* (ambtenaar) *Barthels*, *de Facqz* en *Blargnies* (leden van het congres); *Feignaux*, *Lesbroussart*, *Donckier* (generaal), *Rodenbach* (kollonel), *Ducpétiaux* en *Levae* (redacteurs van den *Courrier* en den *Belge*).

Het lijdt weinig twijfel, of de jongste verwoestingen, welke in Brussel zijn aangerigt, zijn door de associatie, of door sommige leden derzelve aangestookt, ten einde door het plunderziek gemeen eene soort van schrikbewind te doen uitoefenen, en degenen, welke zoo vurig eene verandering van zaken wenschen, te doen besluiten, deze hunne gevoelens te ontveinzen.

Het huis van den heer *Matthieu Moremans* is ten eenemale verwoest; men begroot de schade op ƒ 150,000. Daarna heeft het magazijn van den wagenmaker *Jones* hetzelfde lot ondergaan. Het geen uit deze woningen op straat is geworpen, is naderhand verbrand. Deze schandelijke bedrijven worden voorgesteld als de betreurenswaardige, maar natuurlijke gevolgen van de besluiteloosheid van het bestuur. Nu het kwaad geschied is, komen de dagbladen van den heer *Ducpétiaux* en *Levae* met vermaningen voor den dag, die trouwens op het brusselsch gemeen weinig uitwerking zullen hebben, om dat hetzelve geen fransch verstaat, niet lezen kan en voor geene reden vatbaar is.

De burgerwacht uit de voornaamste wijken van Brussel schijnt in de daad pogingen te hebben aangewend, om het huis van den heer *Matthieu* te beschermen, maar het blijkt niet, dat zij de plunderaars krachtdadig is te keer gegaan. De burgerwacht van de zoogenaamde rivage heeft daarentegen dapper medegeplunderd. Maandag is de fabriek van *Prerinaire* bedreigd, doch, zoo het schijnt, nog behouden; het magazijn alleen is door het gepeupel bestolen.

Den 28sten op den middag heeft de regent de burgerwacht in de bovenstad in oogenschouw genomen, en daarna eene proclamatie uitgevaardigd, om verdere wanorde te verhoeden. In dat stuk wordt gezegd, dat de burgerwacht tot dus verre vergeefs *middelen van overreding* heeft aangewend, doch dat men als nu, geweld zal moeten gebruiken, om de stad voor de grootste onheilen te bewaren; dat de Brusselaren zich als mannen moeten gedragen, en, in stede van te kermen, terwijl zij den verdoolden broeder de hand reiken, liever naar het zwaard moeten grijpen. — Dit stuk is door den nieuwen minister *de Saurage* mede onderteekend.

Maandag nacht was Brussel schijnbaar in rust. Uit Mechelen waren 200 lansiers aangekomen, en men had geschut in gereedheid doen brengen.

De associatie heeft den 28sten ook eene daad verrigt, als van een wettig erkend bestuur, en heeft een adres aan de Brusselaren uitgevaardigd, waarvan de zin en slotsom hier op nederkomt: »dat, sedert het volk zich vertoond heeft, de oranjepartij niet meer te vreezen is, doch dat het volk nu niet meer moet plunderen, maar 'er alleen op bedacht moet zijn, om den Koning van Holland te beöorlogen." Dit stuk voert dezelfde naamteekening, als het beruchte manifest.

Brussel is niet alleen het tooneel geweest van dergelijke schandalen. Te Luik is in den nacht van den 28sten op den 29 mede wakker geplunderd, zonder dat de burgerwacht, ondersteund door kurassiers, het gemeen krachtdadig heeft kunnen of willen te keer gaan. De misdrijven zijn begonnen met het vernielen van de drukkerij der *Echo*; een blad, 't welk antirevolutionaire beginselen verkondigde. Vervolgens heeft het gemeen zich vereenigd voor het huis van den fabrikant *Orban*, en hetzelve rein uitgeplunderd en verwoest. Wijn in de kelders vindende, hebben verscheidene der plunderaars zich aan denzelven op de grofste wijze te buiten gegaan. Daarna heeft de woning van den heer *Stephani*, den voormaligen directeur van policie, een gelijk lot ondergaan, en vervolgens die van den heer *de Macar*. Laatstelijk hebben de plunderaars het bisschoppelijk paleis willen aantasten, en wel alleen (gelijk de *Courrier de la Meuse* meent te moeten aanmerken) om dat de bisschop, de heer *van Bommel*, niet *in het land* geboren is. Volgens dat blad, is echter deze prelaat, met den generaal, den burgemeester, enz. in 't openbaar verschenen; heeft bij de plunderzieke menigte den bisschoppelijken zegen gegeven, en is dezelve daarop uit een gegaan. Na dat het kwaad bedreven was, heeft de burgemeester eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij hij de menigte met kanon heeft gedreigd, bij aldien zij niet in rust bleef. — Het blad der geestelijkheid heeft 'er bijgevoegd, dat eene gewapende tusschenkomst door het herhalen van dergelijke plunderingen bij uitnemendheid zoude worden bevorderd.

De revolutionaire bladen betoonen groot mistrouwen, ten aanzien van het leger van Belgie. Reeds den 26sten heeft de regent eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij zich beklaagt, dat men het leger tracht om te koopen, en zelfs verbreidt, dat hij regent zijnen eed uit het oog zoude verliezen. Zij beklagen zich niet minder over den in Antwerpen heerschenden geest, zoo wel onder de kooplieden, als onder de troepen. Volgens hunne opgave is het zekere kollonel *Klump* van het derde regiment, welke, met de brusselsche officieren van het eerste regiment, den regent de aan hem gedane voorstellen heeft bekend gemaakt. De commandant der lansiers van Mechelen, generaal *de Marneffe*, moet naar Brussel zijn ontboden, om rekenschap af te leggen; — hij schijnt echter veel aanhang te hebben onder zijne officieren, die zich, bij een protest, op geene vereerende wijze wegens de brusselsche club en de daar aan verknochte wargeesten hebben verklaard.

Genoemde bladen verklaren zich om strijd voor het nemen van gestrenge maatregelen ten aanzien der beschuldigde officieren en andere voorstanders der oranjegezinde partij, en schijnen bloedige executien te verlangen. *Borremans* schijnt nog in Brussel.

Dezelfde dagbladen pogen tevens de Luxemburgers te overtuigen, dat zij geen acht moeten slaan op de bedreiging van den hertog *van Saksen Weimar* — zij meenen, dat de duitsche troepen niet zullen marscheren, en dat Frankrijk zulks in geen geval zal gedoogen. (*Haarl. Courant.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, 26 *Maart*. Een der dagbladen, 't welk omtrent dergelijke zaken goed onderrigt kan zijn, verzekert, dat tusschen den Heiligen Stoel en Oostenrijk geen nieuw tractaat is gesloten, maar dat de laatstgenoemde mogendheid het herstel van het pausselijk gezag in onderscheidene steden van den Keizerlijke Staat aanmerkt als het gevolg van een vorig tractaat, 't welk reeds sedert vele jaren tusschen de beide mogten bestaat, en dat de fransche ambassadeur, met voorkennis van Oostenrijk, de taak zoude hebben op zich genomen, om die van Bologna te doen gevoelen, dat zij zich behoorden te onderwerpen.

Intusschen meldt een telegrafisch berigt uit Lyon de navolgende bijzonderheden uit Italie, onder dagteekening van 19 Maart (en dus denkelijk uit eene italiaansche plaats): »De oostenrijkers plaatsen troepen, op korte afstanden van elkander, op den weg van Ferrara naar Bologna. Reeds zijn zij tot Cento doorgedrongen en hebben zij aldaar het pausselijk gezag hersteld; alles toont aan, dat zij de pausselijke provincien, in welke de opstand is uitgebroken, in bezit zullen nemen.

»De Koning van Sardinie is in den vorigen toestand. Zijne ziekte schijnt zeer ernstig, doch voor het oogenblik niet gevaarlijk. De Koningin heeft de teekening, zonder den titel van regentes.

»In Piemont bemerkt men geene sporen van onlusten."

— De ministers van de landmagt, de zeemagt, de geldmiddelen en het onderwijs hebben heden rondgaande brieven uitgevaardigd aan hunne ondergeschikten, en dezelve verboden deel te nemen aan de zoogenaamde vrijheid-lievende associatien.

— De generaal *Clauzel*, dezer dagen uit Algiers terug gekomen, bevindt zich te Parijs. (*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

De ondergeteekende als *gemagtigde* van den uitlandigen Heer G. J. LUGARD, assosié der *APOTHECARS-AFFAIRE*, onder de Firma van BROUWER & LUGARD, adverteerd bij deze, dat vermits het overlijden van den Heer GAJUS HAJONIDES BROUWER, dezelve Firma zijnde gedissolveerd, de uitoefening daarvan op naam en voor rekening van G. J. LUGARD zal plaats hebben, onder het oppertoezigt van den Heer Apothecar J. F. DE ROOIJ, en zulks onder nadere approbatie van het *Collegium Medicum*.

De ondergeteekende neemt tevens deze gelegenheid waar, de gemelde Affaire, in de gunst van het geëerd publiek aan te bevelen

Paramaribo den 16 *Mei* 1831.

B. LUGARD qq.

De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop van ongeveer 80 koppen Slaven, laatst gewerkt hebbende op de Plantagie *Visschershaven*.

De Gronden en Gebouwen van- of het Effect zelve met *ZEVEN*—,

De Gronden en Gebouwen van de Plantagie *Misgunst* en het er bij behorende land *Oostwaard*, met *ACHT* koppen Slaven; als mede:

Een groote en een kleine Lastdrager, zal alsnu plaats vinden op Woensdag den 25. Mei h. a., des namiddags ten 4 uren, door en ten huize van den Vendumeester J. E. LIJONS, bij wien de inventarissen en veil-conditie over de Gronden, van heden af ter visie liggen, en de lijsten over de Slaven, in tijds te bekomen zullen zijn.

Paramaribo den 13 *Mei* 1831.

C. L. G. LINCKERS qq. *en privé.*
JAN DE JAGER EZn. qq.

De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop der Goederen, aankomende de Plantaadje *Aldenrad*, zal alsnu plaats vinden op Vrijdag den 27sten dezer, 's namiddags om 4 uren, ten overstaan van den Vendumeester M. A. SALOMONS, en ten huize van nu wijlen den Heer Wm. DE VROOME.

Wijders zullen de ondergeteekenden door genoemden Vendumeester over *veertien* dagen, dag en datum nader te bepalen, publiek doen verkoopen: p. m. 140 à 143 koppen Slaven, laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Aldenrad*, als mede de Grond en Gebouwen van dat Effect of wel het Effect zelve, met eenige privé Slaven.

De koopschat der Slaven voor zoo veel die ten behoeve van eene Plantaadje worden aangekocht, indien het montant der koopschat meer dan *f* 1000 NCt. bedraagt, kan voldaan worden in solide Wisselbrieven, getrokken 3/m. na zigt, voor rekening van eene Plantaadje ('s Lands regten en kosten daar niet onder begrepen,) mits de Wissels door den Vendumeester worden goedgekeurd; zullende de Slaven 3 à 4 dagen vóór den verkoopdag, te bezigtigen zijn, ten huize van gemelden Vendumeester, als ook den inventaris en bewijzen van eigendom van den Grond en Gebouwen met de koop-conditien, aldaar ter visie liggen.

Paramaribo den 19 *Mei* 1831.

Cs. VAN ELMPT qq.
F. P. PENARD qq.

Alle de geenen welke iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den Heer ANTON STOFFERS, gelieven daarvan ten spoedigsten aangifte te doen, bij den ondergeteekende.

Paramaribo den 20 *Mei* 1831.

F. L. IMTHURN qq. c. s.

J. H. ZEEGELAAR nom ux., zal aanstaande Woensdag den 25 dezer, door den Vendumeester J. E. LIJONS, op publieke Vendu doen verkoopen, eene familie Slaven, met namen: LESPERANCE, MEINTJE, PRIMO en SIMIRIE.

C. L. J. POTSVILLAGE, zal op den 25 dezer, des namiddags 4 uren, door- en ten huize van den Vendumeester J. E. LIJONS, publiek verkoopen, de Negerin ARETTE en hare dochter PHILIPPINA.

Paramaribo den 21 *Mei* 1831.

Mengelwerk.

EENE STEMME UIT FRANKRIJK!

(*Figaro*, 2 Dec. 1830.)

»*De Oorlogskreet was voor Frankrijk* »*altijd een vreugdekreet!*

Corsaire, 2 Dec. 1830.

Oorlog? Waarom niet? Maakt geen omslag, Mijneheeren Koningen van het Noorden! Wij hebben behoefte aan eene armee; wij hebben behoefte aan onbekrompene en volksgezinde instellingen; en, wie weet? misschien verschaft ons de Oorlog dit alles. Misschien zijn wij genoodzaakt nog eens te vechten, om te verkrijgen, wat wij in de maand Julij veroverd hebben. Oorlog verkrijgende, is er slechts één veldtogt noodig. *Frankrijk* kan, met ALMAVIVA, zeggen: »Vechten! Ik ben een liefhebber van vechten. 't Is mijn beroep." Ons den Oorlog aanbieden, is voor *ons*, wat eene jagtpartij was voor den goeden KAREL X, bij de gratie Gods van den troon gewipt!

»O! wat is dat prettig!" riep een jongeling in de drie dagen (der jongste Omwenteling), op de *Zwitsers* vurende. Men lachte, men maakte woordspelingen en puntdichten te midden van kogels en schroot; men sneefde met geestdrift voor de vrijheid; en de bloodaards, zulks niet kunnende begrijpen, beefden, gelijk eene hen, die eendeneijeren heeft uitgebroeid, en de jongen, pas gekipt, met angst en verbazing, zich in den naasten stroom ziet storten.

»Maar de koophandel, reeds geschokt, wat zal er van dezen worden bij den Oorlog?" — Is de Oorlog niet een tak van handel? Koop- of ruilhandel, is dat niet hetzelfde? Wel nu, men ruile dan buskruid, kogels sabels en geweren in! Onder het Keizerrijk was men zoo arm niet; en bovendien, zoo wij onze natuurlijke grenzen hernamen, den *Rijn* en *Savoje*, zou ik meenen, dat wij een' zoeten handel hadden gedreven. — »Hoe! nog weder veroveringen?" — Geenszins; *onze* grensscheidingen. Zonder dat *wij* er aan denken, zal men ons dezelve aanbieden, en dan dient men ze toch aan te nemen. Het is tijd, aan die onzekerheden een einde te maken, die wanorde en ontmoediging in de publieke zaken brengen. Het eerste kanonschot zal meer goed doen aan de effekten, dan al de fijnberekende haarklooverijen der staatsmannen. — »Hebt gij dan geene vrees voor het Heilig Verbond?" — Meent gij dat der Volken? — »En de *Carlisten*, die slechts op de aankondiging van vreemden inval wachten, om HENDRIK V uit te roepen." — *Morbleu!* des te beter wij zullen hen toch misschien wel eens hier of daar ontmoeten.

»Krijgen wij oorlog, dan, wil men, zal DIEBITSCH de verbondene legers commanderen. Wij hebben veel eerbied voor den overschrijder van den *Balkan*; maar het smart ons, dat BLUCHER en BARCLAY DE TOLLY dood zijn; wij hadden met elkander eene oude rekening te vereffenen. Wat daarvan zij, wij zullen ons best doen, om aan Mijnheer DIEBITSCH te toonen, dat hij ditmaal met geen *Turken* te doen heeft.

Zie, hoe sinds drie maanden zich troepen van kinderen onder uwe vensters verzamelen! Zij hebben een' tamboer opgeschommeld, en trekken de wijk door, en verrigten allerlei krijgshaftige wapenoefeningen. 't Is een lust, dat vuur en dien ernst te zien, welke zij van onder hunne graauwpapieren shako's en bezemstelen geweren ten toon spreiden! Beschouw de ondergeschiktheid der kleine soldaten omtrent hunne zelfgekozene opperhoofden! Wel nu, die kinderen zijn *Frankrijk*, voor 't minst deszelfs geest. Hun spel is het beeld van dat ontzagwekkend spel, dat het, met zoo veel geluk, gedurende vijfentwintig jaren, tegen gansch *Europa* heeft gespeeld. Het brandt van verlangen, om zich twintigvoud voldoening te verschaffen voor ééne partij, door hetzelve verloren.

De mededeeling der Ministers alleen heeft gisteren de fondsen twee francs doen rijzen.

(*Overgenomen.*)

DE GERUSTHEID DER ONNOOZELHEID.

Eene ware Anekdote.

Op den 20 Julij 1796, na den eersten inval der *Franschen* in *Zwaben*, stond een deel des Keizerlijken legers in een *Wurtembergsch* stadje op den regter oever van den *Neckar*, terwijl de *Franschen* de voorstand en de omringende hoogten op den linker oever bezet hielden. Een deel der brug was door eerstgemelden afgebroken, en met hetzelve de gemeenschap. Het moordend lood vloog over en weder. Daar kwam uit een dorp aan de door de *Oostenrijkers* bezette, maar door het vijandelijk geschut en tirailleurs bestendig ontruste zijde, een oud moedertje, met eene overdekte mand op het hoofd, en wilde met alle geweld over de brug naar de voorstad gaan. Alle vertoogen en teregtwijzingen vruchteloos zijnde, was men genoodzaakt, haar in arrest te nemen; en nu bleek het, dat de Schout van het dorp haar had gezonden, om, zoo mogelijk, aan een' zijner bekenden in de voorstad, eenigen voorraad van levensmiddelen te bezorgen. »Maar, vrouwtje," vroeg haar de kommanderende Officier, »hoe hebt ge 't toch durven wagen, den gevaarlijken togt herwaarts te ondernemen? Waart ge dan niet bang voor het schieten op den weg?" — »Och!" hernam het moedertje met koelzinnige vertrouwelijkheid, »ik heb, wel is waar, regts en links om mij heen hooren fluiten en brommen; maar ik stoorde er mij niet aan; want ik dacht, de kogels zijn niet op *mij*, maar alleen op de *soldaten* gemunt, en de gansche zaak gaat *mij* immers in 't geheel niet aan."

(*Overgenomen.*)

ONVERSCHROKKENHEID VAN KAREL GUSTAAF, KONING VAN ZWEDEN.

KAREL GUSTAAF, die meer veroveraar dan Koning was, en die nimmer met de wapenen in de hand, de grootste gevaren, ter bereiking zijner heerschzuchtige oogmerken, ontzag, en zelfs in het midden van den winter eene landing op *Zeeland* deed (1), legde dienzelfde onverschrokkenheid, bij zijnen tweeden krijgstogt tegen *Denemarken*, aan den dag.

KAREL GUSTAAF vreezende, dat de *Nederlanders* eene landing op *Zeeland* zouden doen, versterkte de toegangen tot *Kronenburg* en de landingsplaatsen. Langs het strand met vier honderd man paarden volk trekkende, was hij aan het vuur van de geheele vloot blootgesteld geweest, toen hij vernam, dat men het voornemen had de zijne in brand te steken. Hij stapte daarop in een klein vaartuig, om de gesteldheid der vijandelijke magt in oogenschouw te nemen. Er viel toen zulk een zware mist, dat hij zich zoo digt bij de vijandelijke schepen bevond, dat hij de matrozen kon hooren spreken, zonder hen te zien. Toen de zon de mist eensklaps verdreef, werd de Koning van *Zweden* herkend, en verscheidene kanonschoten op hem gelost. Zij troffen hem niet, doch vielen zoo nabij het vaartuig, dat er veel water inliep, en de Koning en zijn gezelschap doornat werd. KAREL GUSTAAF bleef bij dit alles bedaard, dreef zelfs den spot met het gevaar, waarin hij zich bevond, en zeide tot den Ridder DE TERLON, afgezant van *Frankrijk*, die naast hem gezeten was: »Het »zou in de geschiedenis eene ongehoorde zaak »zijn te lezen, dat een afgezant van *Frankrijk*, »aan de zijde van den Koning van *Zweden*, »door eenen en denzelfden kogel getroffen »werd." — »Sire!" gaf DE TERLON, ten antwoord, aan wien deze scherts weinig beviel, »als dezelfde kogel den Koning met den Afgezant tegelijk wegnam, zou zulks nog veel »zeldzamer en gedenkwaardiger zijn, doch" voegde hij er bij; om zijn scherp antwoord eenigzins goed te maken »ofschoon het mij tot »groote eer zou verstrekken, om met eenen »grooten Koning door denzelfden kogel te sterven, wensch ik echter zulks niet, wijl het Rijk »hem niet kan missen, en ik nog geen lust »heb om te sterven." KAREL GUSTAAF vergenoegde zich met dit antwoord, en was niet beleedigd over de vrijheid, die hij gebruikt had.

(*Overgenomen.*)

(1) Men leze, om zich een denkbeeld te vormen, van het gevaarvolle dezer onderneming: KAREL GUSTAAFS *Togt over de bevrozene Zee*, te vinden in de *Belangrijke Tafereelen uit de oude en nieuwe Geschiedenis*, door DIRK SLUYTER, Kostschoolhouder te *Amsterdam*. Te *Amsterdam*, bij R. J. EERNTROP, 1830, Bladz. 262—271.

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.